

LBRIS

We know
books

Hristina Doroftei

Maşina de cusut

MAȘINA DE CUSUT

issue / 9

mașina de cusut 1 / 11

el / 12

Ursu / 13

estival / 15

poem cotidian / 18

flashback / 20

elena (e trecut de ora zece) / 22

autism / 24

în fiecare duminică / 26

andrada (la grădiniță am aflat) / 27

taci! / 29

privesc săriturile cosașilor / 30

mă resemnez / 31

mama / 32

tata / 33

sunt o bicicletă cu frâna stricată / 35

promisiune / 36

dialog & monolog / 37

memories / 39

fucking death / 41

seara nu voiam să mă duc la culcare / 42

îți amintești / 43

ar trebui să știți / 45

palimpsest / 46

tabieturi / 47

așteptare / 48

suspiciune maternă / 49

raid / 50

intrușii / 51

give up / 53

perspectivă / 54

nu pot / 55

și le vindec de trecut / 56

mașina de cusut 2 / 58

SAPPHO C'EST TOI

(dimineața) / 61

(Îmi găsesc dorurile) / 62

(— Bărbatul este capul femeii) / 63

(Sunt în transă) / 64

(Dacă m-aș fi născut bărbat) / 65

(Parcă-mi revăd tinerețea) / 66

(Dacă Dumnezeu ar fi fost femeie) / 67

(răsfată-mă precum roua firul ierbii) / 68

(Diminețile mă ridic din patul) / 69

(la paisprezece ani) / 70

(îmi vine să-ți declar dragostea

de o mie de ori) / 71

(stăm îmbrățișate în tăcere) / 72

(îmi acopeream goliciunea cu resturi) / 73

(ca să scriu despre ele) / 74

(mi-am cumpărat un pachet de țigări) / 75

*** / 76

LBRIS

We know
books

ți-am cumpărat două păpuși
sunt ca tine și soră-ta
Dumnezeu s-o ierte
uite ce mult se iubesc
nu ca voi două
ele sunt îmbrăcate identic
numai voi erați îmbrucate când
vă alegeam aceleași rochii
bluze
funduțe

tu erai ca o flacăra
o ardeai de câte ori mă luam cu treabă
dormi cu păpușile astea
ca să nu ai coșmaruri
soră-ta ținea la tine
nu te pâră
numai eu găseam lacrimi ascunse
printre pumni și batiste
la masă o stropeai mereu
cu supă fierbinte
în ceai îi turnai oțet
coronița de premiantă
i-ai azvârlit-o în fața tirului
ce frumoase sunt
parc-ar fi vii
uitându-mă la ele îmi amintesc de voi
uitându-mă la tine îmi amintesc de ea
cum mă aștepta urcată pe gard
când veneam de la fabrică
vă aduceam câte-o papiotă de ață
câte-o cârpă ori vreun fir de mătase
ea le lua răsând
îmi cuprindea mâinile și mi le săruta
mă umplea de salivă lipicioasă
de la zahărul ars pe care-l mâncați zilnic

nu aveam cum să vă îndulcesc altfel

tu nici nu te uitai la resturile
pe care le îndoseam prin sutien

când ieșeam din tură

mă întrebai numai de cărți colorate

n-aveam cu ce le cumpăra

rămâneaui supărată vreo oră

soră-ta se apropia de tine

cu ultima piesă croită

ți-o dăruia

mai ții minte cum ai scăpat-o din mână

pe ultima treaptă a trenului?

mașina de cusut 1

LBRIS

We know
books

mașina de cusut mă trezește

în fiecare dimineață

țacănitul ei metalic mă zgârie în urechi

îmi sperie visele

mă aduce într-o realitate plină de

ațe

materiale

comenzi

nu-mi place nicio haină ce iese dintre

dinții mașinii de cusut

poate din cauză că asist

la nașterea fiecărei

fuste

cămăși

eșarfe

până-n bucătărie mă împiedic de

papiote și mătăsuri

șabloanele folosite emană miros de stătut

parcurg o cursă cu obstacole

zi de zi

mama nu are timp nici să-mi spună

bună dimineața

bunica (femeie practică) mă cheamă cu drag

vrea să-mi injecteze microbul mașinii de cusut

refuz cu hotărâre

nu vreau să devin sclava ei

a materialelor pe care le roade oră de oră

și a vieții femeilor din familia noastră.

Mă trezesc gemetele lui de porc murat în băutură,
visează femei blonde cu cercei cârlionțați...
Îmi schițează imaginile care-i îmbracă hainele ratării,
îl ascult cu sincer interes (nebunii și bețivii spun adevărul!)
și mă gândesc cum aș putea să-l nimicesc.
Mă îndrept spre aragaz, pornesc toate ochiurile
(o asemenea acțiune de epurare trebuie
să aibă minim patru perechi de ochi martori!), închid
cu meticulozitate cele două uși care dau spre coridoare,
verific geamul, dacă-i închis perfect, aranjez cutele perdelei
albe, proaspăt spălate, cu iz de clor,
îl sărut pe frunte într-un onctuos adio și mă îndrept
spre camera mea, știind că voi dormi
cel mai liniștit somn din viața mea!

În fiecare an Ursu împlinește
un an. În loc de tort, bunicul
îi găsește defecte, îl îndeasă
într-un sac de rafie,
îl pune în coșul bicicletei *pegas*
și pleacă împreună la plimbare.
După o astfel de călătorie
bunicul se întoarce singur.
Câinele este pierdut pe drum.
Eu plâng întotdeauna,
dar niciodată nu-l implor să nu-mi
arunce câinele...

Într-o vară, Ursu a împlinit un an.
Bunicii au hotărât să îl trimită cu mașina
la plimbare. Eram și eu în mașină...
Pe bancheta din spate plângeam mocnit
și-mi mângâiam, pentru ultima dată,
câinele. Parcă simțea supărarea mea...
Și el schelălăia în sacul de rafie, lângă mine.
Ajunși între două sate, pe un câmp torid,
tatăl meu a scos sacul din mașină,
l-a abandonat la marginea drumului,
slăbindu-i, totuși, legătura.
Mașina a pornit împreună cu lacrimile mele,
dar privirea mi-a rămas lipită de sacul care se mișca.
Mă rugam ca Dumnezeu să rezolve problema
pe care eu nu am putut-o evita și
să-l aducă pe Ursu acasă.

Bunicul a murit.
Câinele a împlinit mai mulți ani,
a ajuns la senectute și a murit și el.
Bunica a adus alt câine. Era un
pui negru și bleguț. A fost legat cu

sfoară de cușcă. Era așa de mic
încât de-abia putea urca în adăpost.
Era caniculă.
Muștele roiau în jurul lui. Schelălăia.
M-am apropiat de el, l-am luat între palme.
Sfoara sintetică a trecut de blănița lui,
i-a străpuns pielea și i-a infectat carnea
pe care o atacau muștele.
Când am dat la o parte sfoara, a țâșnit
un lichid vâscos, palid...

După o zi, bunica l-a găsit întepenit în cușcă.
Din trupul lui se înfruptau muștele și furnicile.

mă plimb prin nisipul dur
mă năpădesc amintirile printre degetele
de la picioare ca atunci când eram mică
și mă urcam în spatele bunicului să văd
în depărtare vapoarele cum se apropie de cer

lângă mine pe ponton doi bărbați urinează
în mare fără nicio reținere
totul devine o mare de urină și amintiri
în care înotăm vară de vară

plimbându-mă pe faleză cu bunicii
expir inspir briza mării
privesc pescărușii ce se aruncă în apă
dar nu se îneacă
prind peștele cu ciocul precis și flămând

am cunoscut un băiețel
m-a strâns în brațe
m-am înroșit
dacă te sufocai îmi spune bunica
nu mă sufocam îmi plăcea
dacă mă strângea mai tare nu mă deranja

nu mi-e dor de casă
nu vreau să mă întorc la reguli pe care nu le înțeleg
la pedepse pe care nu le merit
program încărcat de activități

inutile
redundante

scoicile se ascund sub tălpile mele
cele belicoase ies la luptă
și-mi taie pielea
algele se prind de trupul meu

nerușinate

se împletesc printre picioarele mele
îmi prind slipul între degetele invizibile

urcăm pe nava rapidă *diana*
suntem certați
ne aflăm la locul nepotrivit
în momentul nepotrivit
marinarul tocmai a primit sentința de divorț
se împiedică de bagajele noastre și (ne) înjură
vă rog să vă așezați pe locurile indicate
aici nu sunteți în croazieră
dacă nu vă convine puteți coborî
(unde?)
vaporul se leagănă trist
ne apucă amețeala

trei câini intră în mare
se aruncă în spuma valurilor
încearcă s-o înghită
nu reușesc
li se strecoară printre colți
ies din apă în goană
se tăvălesc în nisip
(fac băi de nisip!)
sar ca arși la fluierul stăpânului
o iau la goană spre el și părăsesc plaja

un iubit își cere iubita în căsătorie
îngenunchiază în fața ei
soarele se îndreaptă spre apus
îi oferă o scoică
fata dezamăgită izbucnește într-un râs isteric
tânărul îi vâra scoica în palme
o deschide plictisită
vede inelul mult așteptat
îi răsar fericirea și iubirea pe față

în camera de hotel bunicul vrea să mănânce

o conservă de pește

caută *chestia* cu care să o deschidă

bunica vrea să-l necăjească

îi ascunde *chestia*

el se enervează

eu mă amuz de ei

încep să sar în pat și să strig *chestia chestia chestia*

când merg cu bunicii

suntem cazați la un hotel cochec

avem balcon cu vedere spre mare

mă plimb cu liftul

sunt răsfățată

nu-mi plac verile la mare cu părinții

suntem îndesați într-o cameră de la parter

sau într-o căsuță răcoroasă

fără lift

fără amuzament

fără *chestia*